

DIA A DIA

amb Déu

Núm. 201 - 203 4t trimestre 2009

EL PODER I LA RELIGIÓ (2Re 5,1-14)

Quan sentim parlar de leprosos, la imatge que ens ve al cap és la d'un home que quasi s'arrossega per terra, pobre i brut, mal vestit i despentinat.

En canvi, aquí ens apareix una imatge diferent. Un leprós ben considerat, ben situat, amic del rei, que té servents, cap dels exèrcits del rei arameu.

Veiem també que la curació d'aquest gran personatge esdevé un afer d'estat. Un afer que passarà pels canals diplomàtics més alts. Els reis s'hi veuran sol·licitats. El rei dels arameus dóna la màxima importància a la petició del seu home de confiança.

Quan el rei dels arameus rep la petició, de seguida entén que només el rei d'Israel, Jehoram, pot tractar el tema degudament. "T'envio el meu servent perquè el curis de la lepra". I en canvi, Jehoram reacciona d'una manera contradictòria. S'indigna: "-Que potser sóc un déu, capaç de donar la mort o la vida, perquè m'enviï aquest home i em digui que el curi de la lepra?" En la resposta del rei Jehoram trobem una manera d'expressar la dessacralització de la persona del rei que es produeix en la mentalitat i en la civilització hebrea. Antigament la persona del rei tenia, en algunes societats, un caràcter diví. La civilització hebrea trenca amb aquest concepte. El rei és un home com un altre. I evidentment, només Déu pot guarir.

I apareix Eliseu, el profeta. Els grans es pensen que només ells poden solucionar els problemes. El poder està en les seves mans i tot s'ho han de fer entre ells. Però el rei d'Israel reacciona amb un sentiment d'impotència. Arriba el profeta, home de Déu, corcó dels grans, que crida sempre a la fidelitat, a vegades ignorat, a vegades perseguit pels poderosos. Les paraules d'Eliseu són clares i van directe al gra: "Perquè t'has esquinçat els vestits, digues-li que em vingui a veure, i sabrà que hi ha un profeta a Israel". Sembla que vulgui dir: "No exageris i deixa això en les meves mans, que no és cosa teva".

Quan Naamán arriba a casa del profeta, aquest ni tan sols es digna a

rebre'l i li fa dir que es renti set cops en el riu Jordà. Eliseu es deixa de protocols i de cerimonials. Comença per donar una lliçó d'humilitat al cap dels exèrcits arameus. És a dir, abans de ser curat haurà de passar per un procés de penediment. Haurà de ser guarit del seu orgull de general dels exèrcits, i com que això no és una malaltia del cos, la decisió serà seva. Naamán ha de ser curat dels seus deliris de grandesa. I li costa. Primer Naamán s'enfada. Les coses no són com ell les havia imaginat. Ell es pensava que la curació seria molt més vistosa. Eliseu, dret davant d'ell (signe de respecte), invocant Déu, fent un gest del seu braç, i al final la lepra que fuig corrents, com per art de màgia. Els seus servents li donaran l'última empenya perquè faci el que el profeta li diu.

Tenim tendència, molt fàcilment, a fer de les coses de Déu un espectacle, volem que siguin meravelloses, fantàstiques, màgiques. I, en canvi, Déu les fa de manera que fins i tot a vegades passen desapercebudes. La religió, en mans dels homes, en mans dels seus grans sacerdots també esdevé a vegades un afer de grans espectacles: curacions col·lectives, esdeveniments mediatitzats, multituds fanatitzades. És la religió instrumentalitzada pels que busquen en ella el poder, la influència, per dominar, per estar al costat dels grans.

El culte que Déu vol és el d'un cor senzill i humil, el dels homes i dones que des de la seva fragilitat busquen la salvació, el seu perdó, i es posen en les seves mans per ser instruments de la seva obra, de la seva pau.

Carles Capó

Pastor: Carles Capó 93 318 97 98– 680 873 262
President: Carles Capó 93 266 39 91
Secretària: Anna Guinot 93 308 24 69
Secretari d'actes: Anna Plantada 93 265 79 63
Tresorer: Joel Cortés 93 589 60 21
Comptable: Eliseo Navarro 93 309 17 36

ESGLÉSIA EVANGÈLICA DE BARCELONA CENTRE
C/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

Redacció d'aquest "Dia a Dia": Carles Capó / Enric Capó
Distribució "Dia a Dia": Abel Garcia Alaman 93-212 58 65

Compte bancari: Banc Central Hispano, c/c: **0049 4700 35 2316974367**

Dilluns 28 desembre

Isaïes 54,1-13

És maco de llegir les coses maques que el Senyor farà amb el seu poble. El passatge respira tota la bondat de Déu i la seva voluntat de fer el bé. Això, referit al poble d'Israel; però, també a nosaltres. Tenim un Déu que és a prop, que ens estima, que ens vol omplir de benediccions. Alcem els ulls cap a Ell, i rebem-lo en el nostre cor.

aniversaris:

Dimarts 29 desembre

Joan 2,1-11

Joan ens dona el primer miracle de Jesús. Ell beneeix amb la seva presència la festa de casament d'uns amics de la seva mare, que hi és present i s'atreveix a demanar a Jesús que faci alguna cosa quan comprova que als nuvis se'ls ha acabat el vi. Jesús no vol ser manat, però ajuda els que l'havien convidat. Podem demanar a Jesús coses tan prosaiques com vi? Sí que podem fer-ho, però no exigim que ho faci.

aniversaris:

Dimecres 30 desembre

Lluc 2,22-40

Jesús creix. És portat al temple. El contempla l'ancià Simeó que vivia en l'esperança de poder veure el seu rostre. I també ell, com Zacaries o Maria, canta. És el "Nunc dimittis", una cant de comiat de l'home, els ulls del qual han vist el Salvador. També la profetessa Anna, ja molt gran, dona gràcies a Déu d'haver vist Jesús.

aniversaris:

Dijous 31 desembre

Joan 5,1-15

Jesús ja parla de pescar homes. No és una imatge massa engrescadora, ja que la pesca es basa en l'engany. Però, el que Jesús vol dir és que ha començat l'època de predicació i anunci de l'evangeli, cridant a la gent al penediment i a la fe. Jesús no ho farà sol. Formarà uns deixebles que seguiran la seva obra. Tampoc avui Jesús no fa la feina tot sol. Necessita de nosaltres i ens crida a col·laborar amb ell. Ho farem? Això queda a la nostra consciència.

aniversaris:

<u>Diumenge</u>	<u>Predicador</u>	<u>Organista</u>	<u>Diaca/Ajudant</u>	<u>Butlletí</u>
04/10/2009	Carles Capó	Elies Cortés	<i>Lluïsa Braña Daniel Marqués</i>	<i>Caroli Capó</i>
11/10/2009	Enric Capó	Georgina Fuster	<i>Esther Dols Marta Freixes</i>	<i>Daniel Caravaca</i>
18/10/2009	Carles Capó	Esther Raduà	<i>Elisa González Gaston Jonhson</i>	<i>Alicia Pallàs</i>
25/10/2009	Elies Cortés	Pablo Turón	<i>Eliseo Navarro Pepita Sánchez</i>	<i>Pubèn Pallàs</i>
01/11/2009	Carles Capó	Benjamí Capó	<i>Manolita Fuentes Paquita García</i>	<i>Daniel Paül</i>
08/11/2009	Enric Capó	Elies Cortés	<i>Isabel Sagrera Ll. i F. Montserrat</i>	<i>Lluïsa Braña</i>
15/11/2009	Carles Capó	Georgina Fuster	<i>Lluïsa Braña Daniel Marqués</i>	<i>Caroli Capó</i>
22/11/2009	Carles Capó	Esther Raduà	<i>Esther Dols Marta Freixes</i>	<i>Daniel Caravaca</i>
29/11/2009	Ignacio Simal	Pablo Turón	<i>Elia González Gaston Jonhson</i>	<i>Alicia Pallàs</i>
06/12/2009	Carles Capó	Benjamí Capó	<i>Eliseo Navarro Pepita Sánchez</i>	<i>Pubèn Pallàs</i>
13/12/2009	Enrique Meier	Elies Cortés	<i>Manolita Fuentes Paquita García</i>	<i>Daniel Paül</i>
20/12/2009	Carles Capó	Georgina Fuster	<i>Isabel Sagrera Ll. i F. Montserrat</i>	<i>Lluïsa Braña</i>
25/12/2009	Carles Capó NADAL		<i>Isabel Sagrera Ll. i F. Montserrat</i>	
27/12/2009	Judit Pallàs	Esther Raduà	<i>Lluïsa Braña Daniel Marqués</i>	<i>Caroli Capó</i>

Dijous 1 octubre

Gènesi 6, 1-8.

Fills de Déu que veuen la bellesa de les filles dels homes, s'uneixen amb elles i en neixen herois. Estrany, oi? L'autor vol ressaltar que a l'origen del diluvi també hi ha una història de confusions. Es traspasa la frontera, el límit entre el de dalt i el de baix. Entre el cel i la terra. I el text hebreu parla del cor: "El cor dels homes està contínuament inclinat cap al mal" (v. 5). Entre el bé i el mal. El teu cor. No està tan lluny de tu escollir correctament. Escolta bé el teu cor.

aniversaris:

Divendres 2 octubre

Gènesi 50, 15 – 21

"Els va consolar, i els parlava al cor". Parlem, parlem, i parlem molt. Però, quantes vegades "parlem al cor"? O quantes vegades ens parlen al cor? O quantes vegades estem disposats a deixar que ens parlin al cor? I no es tracta de deixar-se anar cap a sentimentalismes alienants. Cercar aquella paraula justa que diu tot el que cal dir, lluny de judicis, lluny de pors, lluny de dolors. Paraula que restaura, guareix ferides, paraula en la que tot està bé. L'Evangeli del Crist també té a veure amb la teva intimitat.

aniversaris:

Dissabte 3 octubre

mort: Francesc d'Assís 1226

Marc 1,18

Situar-nos a la vida és important. La millor manera de fer-ho és davant de Jesús, el Senyor. En referència a si mateix, Joan sap qui és, què pot fer ("batejar amb aigua", un signe). També sap qui es Ell, i el que Ell pot fer ("batejar amb l'Esperit Sant", la realitat). Hem d'aprendre a destriar el que és important i el que no ho és. Entendre els signes i viure la realitat del Regne de Déu. El baptisme amb aigua és un signe, i no és important en si mateix. Ser batejat amb l'Esperit és una experiència de la fe.

aniversaris:

Diumenge 4 octubre

"**Pare nostre que estàs en el cel...**" – Mateu 6, 9a.

"Primer he d'apartar la meva ment de qualsevol cosa que flueixi i canviï, i assolir l'absoluta pau espiritual que m'acosti a Ell, perfecte i immutable; aleshores potser tindrè el privilegi d'anomenar-lo i dir-li: **Pare**. Quin gran esperit ha de tenir un mortal per pronunciar aquesta paraula... quina confiança, quina puresa de consciència... per anomenar Pare a l'Ésser suprem! – San Gregori Nicè (¿335 – 395?). *La Pregària del Senyor*.

aniversaris:

4

Dijous 24 desembre NADAL

Mateu 1,18-25

És la nit de Nadal. Deixem-nos penetrar pel seu esperit. Contemplem la senzillesa d'aquest naixement que il·lumina la foscor de la nit. Josep venç els seus dubtes sobre Maria. Jesús neix. L'Esclat es compleix. Els homes tenen un camí de vida i de salvació. Comença una nova època. L'Església, més tard, comptarà els anys a partir d'aquest naixement. Glòria a Déu en les altures!

aniversaris:

Divendres 25 desembre Tsunami a l'Àsia Meridional 2004

Joan 3,31-36

És la interpretació teològica del naixement de Jesús. Mateu i Lluc ens expliquen les coses externes. Joan es dedica a dir-nos què va significar el naixement de Jesús. És el qui ve de dalt i comunica les paraules de Déu, i estableix el camí de la salvació. Els qui creuen en el Fill tenen la vida eterna. Sobre els qui es neguen a creure, pesa el judici de Déu.

aniversaris:

Dissabte 26 desembre

Fets 7,59 – 8,8

Ja som a la història de l'Església que, en els primers temps al menys, va ser gloriosa. Esteve és el primer màrtir, és a dir, la primera persona que dona la seva vida per la causa de l'evangeli. Mor com Jesús, demanant perdó pels qui l'apedregaven. Saule, més tard Pau, era allí. La sang dels màrtirs comença a ser llavor de l'Església.

aniversaris:

Diumenge 27 desembre

Joan 13,20-35

Per això havia nascut Jesús, per donar la seva vida pels homes. Va tenir deixebles, va gaudir de l'amistat i el servei del grup de dones que l'estimava, va tenir amics i enemics; i va tenir un traïdor: Judes. És en aquella mateixa hora, quan la traïció és a prop, que Jesús ens dona el manament nou: que us estimeu tal com jo us he estimat.

aniversaris:

Diumenge 20 desembre

4t diumenge d'Advent

Lluc 1, 26-38

El passatge de l'anunciació és entranyable perquè en ell Maria mostra aquesta disposició que la caracteritzarà sempre d'estar plenament a la disposició del Senyor. Acceptar el que l'àngel li comunicava no era fàcil. S'exposava, tal com va succeir, a ser objecte de sospita per part del seu promès i de ser escarnida per la gent. Però Maria creu el Senyor i rep la més gran benedicció que cap dona podria rebre.

aniversaris:

Dilluns 21 desembre

Lluc 1,39-48^a (48b-56)

El Magnificat, o cant de Maria, és una mostra de com la mare de Jesús va entendre el significat del seu fill. Ella és només la criada a qui al Senyor li ha complagut de beneir, una més en el nombre dels salvats. Però, és important comprovar fins a quin punt Maria va veure que Jesús venia a canviar totes les coses, a derrocar els poderosos i exaltar els humils.

aniversaris:

Dimarts 22 desembre

Lluc 1,57-66

Joan Baptista participa de les meravelles d'aquells dies de gran benedicció per al món. Zacaries, el seu pare, recobra la paraula i la gent queda admirada i té al cor la pregunta: Qui serà aquest nen? La frase més maca del passatge és "I la mà del Senyor era amb ell". Una frase que s'hauria de poder dir de cadascun de nosaltres, els que hem cregut en Crist i som els seus testimonis.

aniversaris:

Dimecres 23 desembre

Nit de Nadal

Lluc 1,67-80.

Aquest cant és conegut com el Benedictus. És de Zacaries, el pare de Joan, però representa el pensament i el paper que va jugar Joan en aquest temps meravellós del naixement de Jesús. Zacaries veu en el nen "un sol que ve del cel per il·luminar els qui viuen a la fosca i guiar els nostres passos per camins de pau".

aniversaris:

24

Dilluns 5 octubre

Nombres 15, 38 – 41 "...no us deixareu dominar pels desigs del vostre cor, o dels vostres ulls que us portarien a la idolatria".

Amb la nostra manera de viure la fe, en una recerca constant d'equilibris, estem lluny d'obeir aquesta exhortació. El cor i els ulls s'ens en van fàcilment al darrere d'altres déus, i ho consentim en nom d'una religiositat lliure de fanatismes. I la fidelitat a Déu queda substituïda, pel desig del nostre cor, per un munt d'altres coses. Pots escoltar aquesta paraula i preguntar-te si estàs dominat per altres déus que t'aparten de l'únic Déu que t'estima, i et parla? Pots deixar-los?

aniversaris:

Dimarts 6 octubre

Deuteronomi 4, 25 – 31.

Una història d'anada i tornada. Déu allibera, dona una terra. El poble es barreja amb altres nacions. Adora altres déus, i s'anuncia la dispersió i les infidelitats... No estàs lluny d'aquestes trajectòries. I quan tornes, si cerques amb tot el cor i amb tota l'ànima, el trobes. Fes abstracció de tot, i dona't tot sencer a Déu; cerca i escolta la seva paraula. Deixa que et parli al cor, lluny d'artificis, de coses supèrflues. Tu davant d'ell. No és un tros de fusta, o de pedra. Deixa't commoure en la seva relació.

aniversaris:

Dimecres 7 octubre

Deuteronomi 6, 4 – 9.

Escolta, i no paris d'escoltar, i grava les paraules al cor. No tan sols a la ment, al pensament, o a la memòria. Al teu cor. Al centre de la teva vida. Allí on tot comença. On batega la vida. On es produeix el miracle, cada dia, cada hora, a cada instant. Fes que bategui el teu cor al ritme de la voluntat de Déu. I estima el Senyor amb tot: cor, ànima i forces. Sentiment, pensament i accions. No pots estimar Déu a trossets.

aniversaris:

Dijous 8 octubre

1 Samuel 16, 7

Un ensenyament que mai acabem d'aprendre. Ens fixem primerament, i prenem decisions molt més fàcilment a partir del que veiem directament, tot seguit: classifiquem, descartem o acceptem. En l'àmbit del creient aquest no ha de ser el primer procediment. Veure el cor. Anar a l'interior de les persones, no fiar-se de les aparences. Allò que sembla evident pot enganyar-te. Pren-te temps per mirar el cor, per buscar les qualitats interiors de la persona que se t'acosta. El teu horitzó s'eixamplarà.

aniversaris:

5

Divendres 9 octubre

1 Cròniques 28,9

Estar davant teu, Senyor. Res no passa que tu no sàpigues. Res no dic que tu abans no hagis sentit. Res no penso que tu abans no hagis vist. Res no faig que tu abans no sàpigues. Els meus actes tu els veus néixer quan a dins meu es van preparant. Viure davant teu, Senyor, com un llibre obert, sabent que res del que hi ha en mi t'és inaccessible. Amb tu no tinc cap lloc on amagar-me. Per això: demanar perdó, i confiar en la teva gràcia. Senzillesa de cor, i deixar-me impulsar per la teva força.

aniversaris:

Dissabte 10 octubre

Marc 1,9-11

Els signes són importants en la mesura en què ens ajuden a entendre les coses significades. El colom que baixa sobre Jesús ens ajuda a entendre que és ple de l'Esperit. És la manifestació externa d'una realitat interna. L'aigua del nostre baptisme ens ajuda a comprendre que l'obra és tota de Déu. Ser batejat és el signe de la nostra professió de fe i del fet que som d'Ell, i això ningú no ens ho pot treure.

aniversaris:

Diumenge 11 octubre

mort: Ulrich Zwingli 1531

“... santificat sigui el teu nom...” – Mateu 6, 9 b.

Quan diem “santificat sigui el teu nom”, clamem per a què sigui santificat en nosaltres. Que estiguem en Ell, i també en els altres homes a qui encara espera la gràcia de Déu; i implorèm per a què puguem obeir també aquest precepte pregant per tots, fins i tot per els nostres enemics. Així, quan en pregar ens abstenim de dir “*santificat sigui el teu nom en nosaltres*”, estem demanant que ho sigui “*en tots els homes*”. Tertulià (¿160 – 220?) *Sobre la pregària*.

aniversaris:

Dilluns 12 octubre

Job 22, 21 – 30

Estima Déu, i tot t'anirà bé. I seràs ric. Job desmuntarà aquest esquema. Pren les paraules de la seva boca i posa-les al teu cor. De la boca al cor. No has de repetir les paraules com un lloro, sense conèixer el seu significat. Es tracta d'incorporar-les al cor, allà on es mou la teva voluntat, on es fa i desfà el teu desig, on es formen les teves decisions. Job dirà: Del manament dels seus llavis mai me'n he separat. Però, res no pot canviar la seva decisió. No confiïs en la teologia de la prosperitat.

aniversaris:

6

Dimecres 16 desembre

Amós 9,11-15

El llibre d'Amós és de judici contra la impietat del poble que no busca la justícia, sinó el seu propi benestar. És un llibre dur. Però, també pot ser dolç i amable. I el final del llibre és un cant a la reconstrucció del poble de Déu. Molts seran condemnats, però una resta se salvarà. I la seva vida serà plena de joia i de benedicció.

aniversaris:

Dijous 17 desembre

Mateu 24,15-31

Un dels signes dels últims temps és la presència de falsos messies i falsos mestres que enganyaran a molts. L'amonestació és: Vigileu! No us deixeu entabanar per aquesta gent que es prediquen a si mateixos i obliden l'ensenyament de Crist. La doctrina ha estat una vegada per totes establerta en l'Escriptura, i res ni ningú no la pot modificar.

aniversaris:

Divendres 18 desembre

Joan 3,16-21

Aquest és un dels passatges més importants de l'evangeli. És un magnífic resum del missatge de Crist. Tot ens ve d'Ell que ens ha estimat i s'ha donat per tots nosaltres. Crist ha vingut al món per salvar-nos, i l'única cosa que se'ns demana és creure en ell i confiar-li la vida. Hi ha llum i tenebres. Estimar la llum i odiar les tenebres és el secret d'una vida cristiana autèntica.

aniversaris:

Dissabte 19 desembre

Lluc 1,1-25

Les lectures d'aquests dies ens porten a les històries del Nadal. Joan és el darrer profeta de l'Antic Testament i el que està a la llinda del nou ordre de coses instaurat per Jesús. Com a profeta resum tot el que els seus avantpassats havien profetitzat respecte al Messies; i senyala amb força la figura de Jesús, l'Anyell de Déu, el que és més gran que ell, el que batejarà amb Esperit Sant.

aniversaris:

23

Dissabte 12 desembre

Mateu 23,1-12

La cosa pitjor que es pot dir d'un mestre de la Llei o d'un dirigent religiós és que "feu el que us diu, però no feu el que fa". Demostra un divorci total entre la doctrina i la pràctica, cosa que no s'avé amb l'evangeli. Per això el passatge està ple de "ai de vosaltres. El seu gravíssim pecat és no solament no entrar en el Regne sinó ser obstacles perquè altres hi entrin.

aniversaris:

Diumenge 13 desembre 3r diumenge d'Advent

Mateu 23, 13-26

La crítica als mestres de la Llei i als fariseus és la hipocresia. Només es preocupen de les aparences, però la seva vida està lluny de les exigències de Jesús o de la pròpia llei. Són guies cecs que colen el mosquit i s'empasen un camell. Són els qui renten per fora les copes, però deixen la corrupció dins. És per dintre que ells, i nosaltres hem d'estar nets, i aleshores tot serà pur.

aniversaris:

Dilluns 14 desembre

Mateu 23,27-39

Val la pena examinar la nostra vida per si de cas no estigués en la línia d'aquests hipòcrites a qui fustiga Jesús. És molt fàcil caure en un discurs molt correcte, però portar una vida molt incorrecta. Del passatge d'avui hauríem de destacar els darrers versets en els qual Jesús menciona els esforços que ha fet per acollir Jerusalem. Jesús sempre ens dona oportunitats. No les menyspreem.

aniversaris:

Dimarts 15 desembre

Mateu 24,1-14

La fi del món. Tots hi estem interessats, i tots tenim preguntes per a les quals cercar respostes. Aquestes respostes no les tenim. Però Jesús ens dona signes de la fi. Són els signes de la nostra història. Hi ha tota mena de mals i de tribulacions. Encara no és la fi, però, en compte! Només "el que es mantindrà fidel fins a la fi se salvarà".

aniversaris:

22

Dimarts 13 octubre

Salm 7,10.

El Déu que tot ho veu és un Déu just. Si no fos així... quin desgavell! El salmista expressa la seva impaciència davant dels injustos. Déu no t'estalvia la malícia que t'envolta, la que es forma lluny de tu i també la que està a prop. En veus els efectes. Però, Déu sempre posa les coses al seu lloc. Aquesta és la teva confiança. Tard o d'hora, fa justícia. Pots confiar sabent que ell ho sap tot, cor i ment no li són ocults. I tu persisteix en el bé. No t'afanyis a jutjar l'adversari. Déu també ho sap tot de tu.

aniversaris:

Dimecres 14 octubre

Salm 14, 1.

"Diu el neci en el seu cor: Déu no és res". El neci. El que no sap. L'ignorant. Com més l'home ha avançat en coneixements de tota mena, més ho ha fet també en manca de fe. S'ha reduït el coneixement tan sols a l'àmbit de la raó. El salm parla del coneixement que es forma al cor. El que involucra tota la persona. I tu fas, cada matí, l'experiència del Déu que ressuscita per a tu el miracle de la vida. En el coneixement d'aquest miracle es fonamenta la teva fe. No tot és pensar. Vés endins, escolta, sent la vida. Déu és.

aniversaris:

Dijous 15 octubre

Salm 24, 1 – 4.

Cor i mans. Intencions i accions. Cor sincer. Anar al temple del Senyor sense subterfugis. "Tal como soy sin una sola excusa... acudo, vengo". Esforçar-se, si cal, per establir relacions sinceres. "La veritat us farà lliures". Si Déu coneix els cors i els pensaments... de què ens serveix dissimular, murmurar, xafardejar? Un joc que no duu enlloc. Cor sincer per restaurar la vida des de la veritat, amb l'amor que tot ho pot.

aniversaris:

Divendres 16 octubre

Salm 37, 30 – 31.

La voluntat de Déu gravada al cor. I la voluntat de Déu és amor. Si tot es resumeix en l'amor estem parlant d'una vida sempre disposada a passar de la mentida a la veritat, dels pensaments necis a la saviesa, de la maldat a la bondat. Un exercici que cal practicar, dia a dia. Sigues exigent amb tu mateix, amb tu mateixa, a l'hora de practicar-lo. Però compte, sigues també indulgent amb tu mateix si no ho aconsegueixes. Indulgent: Déu et perdona sempre; i exigent: et crida a mai deixar d'intentar-ho.

aniversaris:

Dissabte 17 octubre

Marc 1,12-13

El desert és la soledat. Els "40 dies" és una frase feta per referir-se a un període molt llarg. Satanàs és la personificació de la temptació, com ho va ser en el relat de la creació. Les feres emfatitzen el perill. Els àngels són els missatgers de Déu, la seguretat de la seva presència. Fins i tot en el nostre més gran aïllament, Déu hi és.

aniversaris:

Diumenge 18 octubre

Revocació de l'Edicte de Nantes 1685

"... Vingui el teu regne..." – Mateu 6, 10 a.

"En aquestes paraules hi ha determinació, un propòsit; un intens anhel d'assolir la perfecció en la vida. No amb la trista resignació d'aquell que espera amb submissió, en el camí, de ser aixecat per una força devastadora; sinó amb la convicció d'aquell que coneix de debò allò que Déu espera, i que respon amb l'acció. A no ser que estiguem disposats a fer alguna cosa per nosaltres mateixos, és inútil implorar amb fervor que aquest Regne s'estableixi i es faci la voluntat de Déu". **Evelyn Underhill**. *Vida Espiritual*.

aniversaris:

Dilluns 19 octubre

Salm 45, 2

"Una bona paraula em surt del cor". Moments en els que tot està bé. Moments de gràcia. Moments de reconciliació, amb Déu, amb els altres, amb tu mateix. I sorgeix del cor un desig que forma paraula, paraula bona. Paraula que edifica. Paraula que consolida. Paraula segura. Agafa'ls, aquests moments, quan arribin. Moments en els que coincideixen l'Esperit de Déu i el teu esperit. Ell s'acosta. Tu escoltes. Ell hi posa vida. Tu hi poses discerniment. Ell hi posa amor, pau. Tu hi poses enteniment. I brolla la paraula bona.

aniversaris:

Dimarts 20 octubre

Salm 45, 2

No puc deixar d'indicar un detall d'aquest verset que em sobta. La paraula escrita és esmentada com a referència superior a la verbal. La ploma de l'escrivà és model d'agilitat per a la llengua. Normalment parlem més fàcilment que escrivim. Paraules al vent. La paraula escrita ve precedida per un temps de reflexió que organitza el pensament abans de plasmar-lo en el paper. Això li dona més precisió. Per comunicar millor doncs, un repte: parlar amb l'agilitat de la llengua i amb la precisió de l'escrivà.

aniversaris:

8

Dimarts 8 desembre

Mateu 22,15-22

Jesús estableix una completa separació entre l'Església i l'Estat, malgrat que l'Església encara no estava constituïda. Els fariseus el posen a prova. La pregunta és si havien de donar o no el tribut als romans invasors. Era un parany per comprometre o desacreditar Jesús. La resposta és lapidària. Si accepteu la moneda amb la imatge del Cèsar, doneu-li el que és seu; i a Déu el que és de Déu.

aniversaris:

Dimecres 9 desembre

Declaració dels Drets Humans 1948

Amós 6,1-14

Déu protesta contra la corrupció d'Israel. Ja no se'n preocupen de la justícia, ni de la veritat. S'han acomodat a una societat injusta, gaudint d'uns béns que són de tots i oblidant les seves obligacions vers els pobres i vers Déu. S'han fet una vida a la seva mida, però s'acosta el dia en què el Senyor els donarà el pagament per tots els seus crims. El mal sempre crida la condemna.

aniversaris:

Dijous 10 desembre

Mateu 22,23-33

La pregunta sobre la resurrecció que fan a Jesús era motiu de divisió entre fariseus i saduceus. Aquests darrers la negaven. Com respondre a la història de la mateixa dona que va tenir set marits. De qui serà dona en la resurrecció? La resposta és que no podem comparar aquesta vida amb la futura. Les relacions, totes, canvien; i ja no hi ha marits i mullers. Són com els àngels del cel.

aniversaris:

Divendres 11 desembre

Mateu 22,34-46.

Els manaments d'estimar Déu sobre totes les coses i el proïsme com a tu mateix no eren nous. Però Jesús és el primer que els ajunta per fer amb ells un resum de la Llei. Aquí estem al cor de l'evangeli. El comportament cristià no s'ha de regir per unes lleis externes que ens diguin en cada cas què hem de fer, sinó per una llei interior, la d'estimar amb tot el cor.

aniversaris:

21

Divendres 4 desembre

Mateu 21,12-17

És l'episodi més violent de Jesús. Mai no havia fet una cosa semblant. Però calia fer-ho. Calia, com cal avui, treure del temple el que l'usen només per fer negoci i muntar el seus "chiringuitos". El temple és la casa de Déu; i la violència, sempre dins d'uns límits que respectin els drets humans, no ha de ser sempre rebutjada. Hi ha una violència controlada que serveix per fer respectar el drets de Déu i els drets dels homes.

aniversaris:

Dissabte 5 desembre

Mateu 21,23-32

La pregunta dels grans sacerdots i els notables és retòrica. Ben bé sabien ells en nom de qui actuava Jesús. No era un nouvingut. Ja feia tres anys que predicava i ensenyava. Ja havia estat altres vegades a Jerusalem. Per tot això, Jesús no els contesta. No s'ho mereixen. En el fons era un parany. El que els diu Jesús els posa en una situació en què no poden contestar.

aniversaris:

Diumenge 6 desembre

2n diumenge d'Advent

Mateu 21,33-46

Aquesta paràbola dels vinyaters és la història del poble d'Israel i, per extensió, la història del nostre món. Tots nosaltres som els vinyaters que tenim una heretat per administrar. No és nostra. És del Senyor de la vinya. Però, des d'Adam, quan va fer cas a la serp ("sereu com déus"), i fins avui ens hem apoderat d'aquest món i l'hem convertit en escenari de les nostres malifetes. Hem rebutjat els missatgers i hem matat el fill. Què farà el propietari amb nosaltres?

aniversaris:

Dilluns 7 desembre

Mateu 22,1-14

És la mateixa paràbola de Lluc (14,15-24), encara que amb variants. A l'ensenyament principal s'hi afegeix el comportament del que no es va voler posar el vestit de noces. A què es refereix, Jesús? Pau ens diu que l'única manera d'entrar en el Regne de Déu es estar revestit de Jesucrist i la seva justícia. Si volem entrar-hi tal com som, amb la nostra pròpia roba, encara que sigui de bones obres, mai no serem admesos.

aniversaris:

20

Dimecres 21 octubre

Salm 57, 7 – 9.

Una trampa: peus lligats, un clot. Perill. Inseguretat. Però el salmista ha estat deslliurat, i brolla un cant: cor segur. En lloc del desànim, en lloc de deixar-se abatre se sent segur. Fins a tal punt que ve la lloança: arpa i lira. Tan gran és el desig de lloar Déu que el salmista té pressa perquè es faci de dia. Per passar a l'acció. Senyor, enmig de les dificultats posa seguretat en el meu cor. Redreça les meves passes. Deslliura'm de vacil·lacions. I que, a plena llum, el meu treball sigui lloança.

aniversaris:

Dijous 22 octubre

Salm 141, 3.

Fa temps que no sento aquella dita: "Abans de parlar, compta fins a 100". Una mesura de prudència per parlar bé. Ara la sento dir: "Tu parla, actua, i si t'equivoques rectifica". És cert que una excessiva prudència coarta l'acció i redueix la creativitat. Però també és cert que és més fàcil ficar la pota que rectificar. És més fàcil crear un malentès que demanar perdó per les conseqüències que aquest hagi pogut tenir. Amb raó el salmista demana guardes i sentinelles a la seva boca. Si fos possible: tots muts.

aniversaris:

Divendres 23 octubre

Salm 141, 4.

Si com vèiem ahir, controlar la parla és tan difícil, què hem de fer? Doncs, ni ens podem morfondre en un excessiu escrúpol, ni ens podem llançar en un parlar desordenat i caòtic. Amb el salmista, vés a l'arrel: "Guarda el meu cor, que no es decanti a res de mal...". Parlar sempre bé? Per més que ho vulguis, el teu intent està abocat al fracàs. Tard o d'hora ho faràs malament. Ara bé, si el teu cor no es decanta cap al mal ja tens molt de guanyat. Que el teu cor es decanti cap a la Gràcia de Déu. La fe en lloc de les obres.

aniversaris:

Dissabte 24 octubre

Marc 1,14-15

El contingut del missatge de Crist és "l'evangeli del Regne". El verset 15 és un resum d'aquest missatge. El temps de Déu, no el dels homes, és a dir, el de la seva promesa messiànica, s'ha complert. El temps del regnat de Déu sobre els homes s'ha apropiat amb la presència de Jesús. Els homes s'han de penedir dels seus camins torçats i creure en la bona nova del missatge salvador de Crist. Jo també necessito penedir-me, dia a dia.

aniversaris:

Diumenge 25 octubre

“... que es faci la teva voluntat”. Mateu 6, 10 b.

“És voluntat de Déu que renunciem als nostres desitjos. Encara que Sant Pau va parlar molt amb el nostre Senyor, i Déu amb ell, aquestes converses no van donar fruit fins que l'apòstol va renunciar als seus anhels... L'únic desig verdader i perfecte és aquell que sorgeix de la voluntat de Déu, i és que l'home no ha d'alimentar els seus propis anhels... L'alegria suprema s'assoleix en desitjar el que Déu desitja, en voler el que Déu vol; però si el desig propi no concorda amb el de Déu no hi haurà alegria. ¡Que Déu ens ajudi a estar en harmonia amb la seva voluntat! Amén. – Mestre Eckhart (1260 – 1327).

aniversaris:

Dilluns 26 octubre

Fundació de la Creu Roja 1863

Proverbis 4, 23

No es tracta d'un savi consell mèdic. Sembla més aviat una màxima que exhorta a viure sense ruptures. Quan pots anar al fons del cor i trobar-ho tot bé, sense por, ni dubtes, ni tristeses, gaudeixes de la vida, i sents com flueix. Fes-lo tot sovint, aquest viatge interior, per més que a vegades costi. No tinguis por d'anar al fons, trobis el que hi trobis. Vés-hi amb confiança, per més que et faci mal retrobar potser velles ferides. Déu t'acompanya, et dóna força, et dóna pau, i guareix les teves ferides. Deixa de fugir.

aniversaris:

Dimarts 27 octubre

Execució de Michel Servet 1553

Proverbis 14, 10.

La teva experiència és intransferible. El proverbi és clar: “no la pots compartir”. Per més que parlis amb els altres, per més que expliquis el que et passa, el que sents, el que portes al cor, mai acabaràs de dir-ho tot. En la calma i la confiança experimentes pau i joia. En el neguit i la por, pena i sofriment. És la vida amb els seus dos cantons: el bé i el mal. No et pots estalviar res. Tu i la teva circumstància. Però, pots anar més lluny: deixa al peu de la creu allò que tu no et sents capaç de carregar. El Crist ho porta per tu.

aniversaris:

Dimecres 28 octubre

Proverbis 17, 22.

“El corazón alegre constituye un buen remedio” (Reina Valera). L'alegria s'encomana i ajuda a guarir les ferides. En la tristesa: vida escarransida, resseca. Ajuda'm Senyor, a renovar la joia dia a dia, en tu. Així puc sobreposar-me a la tristesa i al neguit. Ajuda'm sempre, Senyor, a restaurar l'alegria en la meva vida i en la dels altres. Deslliura'm de tristeses amagades. En plena confiança, abandonant-ho tot en Tu, posaràs joia en el meu cor. I Tu seràs sempre l'oasi fresc i frondós que trobo en les meves sequeres.

aniversaris:

10

Dilluns 30 novembre

Joan 15,9-11

Amor. Manament. Joia. Per aquest ordre. Perquè l'amor salva i allibera. L'amor et prepara, per fer la voluntat de Déu. Fidelitat. És a dir: amor amb obediència, i obediència amb amor. Perquè el manament no es pot complir per simple imposició. L'amor allibera la nostra obediència. Mantenir-se ferm arrelat en la terra de l'amor de Déu. No trencar aquest amor sortint dels límits del que Déu vol. I joia. L'alegria al costat de Déu. No te'n surtis! No trenquis el fràgil espai de fidelitat amb Déu.

aniversaris:

Dimarts 1 desembre

Mateu 20,29-34

Els cecs criden demanant pietat. La gent els renya. Jesús els escolta. És l'escena de sempre. Hi ha gent que sempre queda marginada i que no troba mai ningú que els faci d'ulls ni qui els presti la veu. Molt sovint som insensibles als crits dels que demanen ajuda i, en lloc d'unir la nostra veu a la d'ells, tractem de fer-los callar. Per exemple els immigrants cridaners dels nostres carrers. Jesús els escolta.

aniversaris:

Dimecres 2 desembre

Amós 1,1-5 i 1,13-2,8

El passatge no és gaire atractiu. Parla de judici extrem i cruel. Què ens diu? En primer lloc, ens parla del fet que el pecat rep sempre el seu càstig. Podem parlar d'amor, de perdó i de salvació; però, no es pot oblidar el càstig. I aquest és igual per a tots: tant per als pobles estrangers com per al propi poble d'Israel. No hi ha cap mena de privilegis.

aniversaris:

Dijous 3 desembre

Mateu 21,1-11

Jesús entra a Jerusalem com a rei. Ja sabia que la ciutat no el rebria. Coneixia perfectament que allí havia de morir crucificat. NO es fa cap mena d'il·lusions, però vol deixar clar que hi ha un oferiment seu al poble. Un oferiment d'un rei just i salvador. Molta gent s'entusiasma i l'aclama, però durarà poc. Potser serà la mateixa gent que cridarà davant de Pilat: “Crucifica'l”.

aniversaris:

19

Dijous 26 novembre

Joan 6,30-35

De fet no devia ser tan fàcil com a nosaltres ens sembla. Amb 2000 anys de cristianisme, de devoció, de fe, de doctrina, sabem més coses. Jesús és més que un pescador, més que un home, és el Fill de Déu, ha pujat al cel, i la seva creu és la nostra salvació. Ho sabem. Però, mentre estava aquí a la terra, no era tan senzill. Quants malentesos! Però, per a nosaltres segueix sent igual de difícil. Perquè també ens preocupa més el pa terrenal en lloc del celestial. Perquè no tot és saber-ho. El que cal és creure-ho. Cercar el pa de Vida.

aniversaris:

Divendres 27 novembre

Joan 10,1-10

“Jo sóc la porta”. Tot el contrari del que alguns pensen. Jesús, un lloc de pas. Entrar i sortir, anar i venir. La fe no és un quedar-se embadalit esperant qui sap quina experiència espiritual definitiva. No. Has d'anar i venir del món cap a casa, i de casa cap al món. I en aquest anar i venir, Jesús és la porta. Hi passes sovint. Guarda la teva entrada i la teva sortida. Jesús és la porta de la teva cambra. En Jesús et sents segur, confiat, per parlar amb el Pare.

aniversaris:

Dissabte 28 novembre

Joan 14,27-31a

Pau. Fora la por! Asserena el cor... Busca refugi en el silenci. La Pau que necessites no està en les paraules, els arguments, els discursos, ni tan sols en les doctrines. No està en una fugida esbojarrada de qui sap què. Enmig de la tempesta, calla. Recer segur. Espera. Serè, guardaràs un espai per a la confiança. Situacions desesperades. Silenci. Aixeca't de nou, torna a començar. Senyor, quantes vegades penso que no hi ets. Callo, m'aturo. Respiro. Escolto, i vet aquí de nou. Només em cal mirar amb els ulls de la fe. Pau.

aniversaris:

Diumenge 29 novembre

1r diumenge d'Advent

Joan 15,1-8

Tota la vida del cristià resumida en aquest passatge. Ets sarment. Hi ha dies de fruits, dies de sequera també. I dies de poda. La Paraula que et corregeix, i t'ensenyia. I dies de foc. En un anar i venir constant, allunyat del cep, et pots cremar. Et pots sentir com llençat en un infern. Estar en Crist. Amb Ell hi ha fruit, promesa, benedicció. Però res de creure que això farà de tu un heroi, perquè dones fruit per gloriificar el Pare. Tota la teva vida orientada a magnificar Déu, la seva presència, la seva obra de salvació en tu.

aniversaris:

18

Dijous 29 octubre

Proverbis 21, 2

Estàs convençut que la teva decisió és bona, i que vas per bon camí. Però no sempre és cert. És fàcil autoenganyar-te o si més no viure en un estat d'inconsciència en el que trobes justificacions. O vius instal·lat en un còmode marge de permissivitat en el que certes intencions t'estan permeses mentre no traspassis els límits. Però, indefectiblement la teva acció serà bona o dolenta. Déu sap les intencions del teu cor. Senyor, dona'm lucidesa per destriar-les, integritat i valentia per descartar, i saviesa per rectificar.

aniversaris:

Divendres 30 octubre

Proverbis 24, 26

Literament: “Dóna'm el teu cor, fill meu”. Millor traducció que la de la BCI, “Confia en mi”. En la primera està implícita la confiança, però el seu significat és molt més ampli. “Donar el cor” és més que confiar. Confiar és bàsicament absència de por. Donar el cor és posar-ho tot en les mans de Déu: la voluntat, les decisions, les intencions, les inclinacions. Deixar-se dirigir en tot per Ell. És un donar-se sense cap mena de reserva, no deixar res fora de la relació amb Déu.

aniversaris:

Dissabte 31 Octubre

Dia de la Reforma

Proverbis 24, 27- 28.

Apunta el proverbi als viarans pels que divaga el mal d'amor. Dos límits que és millor no passar: clot profund i pou estret. Difícil sortir-ne. Millor no caure-hi. Viure la sexualitat en una perspectiva de fidelitat. Orientar la relació en unes condicions d'integritat que inclogui: amistat, sinceritat de cor, comprensió, complicitat, diàleg, tendresa, fortalesa per perdonar, humilitat per reconèixer la fragilitat, i molta fe per reconstruir. Sempre intentar-ho. Amb amor. No per obligació. Si no pot ser. Aixeca't de nou.

aniversaris:

Diumenge 1 novembre

“... aquí a la terra com es fa en el cel.” Mateu 6, 10.

“Déu ens ordena que preguem perquè desitja que tot el que hi ha “a la terra” – tant les coses fonamentals com les mundanes- siguin com les coses que hi ha en el cel... i al final ja no hi haurà més coses terrenals... tot es tornarà celestial”. Orígens (¿185 – 254?). *Sobre la Pregària.*

aniversaris:

11

Dilluns 2 novembre

Proverbis 27,19.

Calen comentaris? Des de la perspectiva hebrea de l'ésser humà entès com a una unitat, en el cor hi és tot: pensaments i sentiments, el bo i el dolent hi passa, hi habita, s'hi mou, o s'hi amaga. En el teu cor, doncs, es reflecteix el que ets, el que portes a dins. Benaurat si pots ser sincer i transparent, reflectir veritat. La paraula clara és la que ve d'un cor reconciliat que pot dir en el moment oportú allò que és just i necessari per alliberar de foscor, por, mentides, o veritats a mitges.

aniversaris:

Dimarts 3 novembre

Cohélet – Eclesiastès 7, 2.

En la versió Reina Valera: "... **y el que vive lo pondrá en su corazón**". BCI: "i el qui encara és viu ha de pensar-hi". La versió Reina Valera es queda més a prop del text hebreu que parla del cor. La BCI, amb l'objectiu d'aportar claredat a la traducció, interpreta: "portar en el cor" vol dir també "pensar en una cosa". Un exemple més de com en el pensament hebreu l'activitat reflexiva no es fa al marge del sentiment. Pensaments i sentiments es donen la mà. Millor no fracturar aquesta unitat.

aniversaris:

Dimecres 4 novembre

Marc 1,16-20

La vida cristiana comença amb la crida de Jesús. No pot començar d'altra manera. Ell ens crida a seguir-lo, perquè ser cristià és seguir Jesús en tot. Després, ens envia a buscar els altres, perquè ser cristià és també treballar amb Crist. Nosaltres i els altres, tots, només tenim una opció vàlida: deixar tot el que Ell ens demana i seguir-lo. Ser pescadors d'hommes és col·laborar amb Jesús en la seva tasca salvadora.

aniversaris:

Dijous 5 novembre

Marc 1,21-28

No sempre som capaços d'explicar els misteris de la vida i de la fe. Hi ha coses inexplicables. Però, el que és determinant són els fets. No sabem prou bé què era aquest home posseït per un esperit maligne, ni per què sabia qui era Jesús. El que sí sabem és que quan Jesús obra, tota potència enemiga de Déu deixa de ser. De noves doctrines n'hi ha moltes, però totes s'han de provar pels fets.

aniversaris:

12

Diumenge 22 novembre

Marc 10,46-52

No ens enganyem. La necessitat material greu ve sempre primer. És la més evident. El cec hi volia veure. Però Jesús no s'atura en la ceguesa de Bartimeu. Va més enllà. En ell hi veu la fe que salva, la verdadera, la que no busca només un acte de guarició físic, sinó també un de seguiment espiritual. Quina va ser la decisió principal de Bartimeu que el va portar a veure-hi? Abans de dir la paraula de testimoniatge, posem remei a la necessitat física d'aquell que ens demana ajuda.

aniversaris:

Dilluns 23 novembre

Joan 3,31-36

A dalt, a baix, les coses terrenals, els qui no admeten el testimoni de Jesús. I on sóc, jo?

Vet aquí la promesa: "Déu dona l'Esperit **sense límits**". Sorgeix enmig del que semblen condicionants i portes que es tanquen. Les paraules de Jesús són una font il·limitada de vida. Obre't a l'Esperit, i sabràs que són veritat. I creu. Deixar un espai en tu, en el teu cor i en el teu pensament, per acollir la vida Eterna. Més enllà d'aparences, d'evidències. Creu.

aniversaris:

Dimarts 24 novembre

Joan 6,16-21

Jesús camina per sobre de les tempestes en les que ens trobem. Confiem, doncs! Quan ens sembla que la barca està a punt de naufragar, no tinguem por! Mantinguem el cor i l'esperit en pau, ben oberts. Aleshores segur que en la foscor de la nit, malgrat la incertesa i la fragilitat, el veurem arribar. El sentirem present. Però, no ens el podrem apropiari. Tan aviat vulguem fer-lo pujar a la barca, hauréu arribat. Jesús no és cap assegurança a tot risc. És seguretat enmig de tots els riscos. Sempre ve.

aniversaris:

Dimecres 25 novembre

Joan 6,22-29

Barques que arriben, barques que se'n van. Els deixebles no hi són. Però, Jesús no ha marxat amb ells. Tot plegat sembla un desconcert general. Gent amunt i avall. Volen veure Jesús i, apa! cap a les barques una altra vegada. Cap a Cafarnaüm. Però, Jesús no és un espectacle de circ; ni tampoc és un stand de degustació gratuïta en una fira d'alimentació. Com hem d'actuar per fer les obres de Déu? Com ho hem de fer per fer les coses que tu fas? Que bo seria poder multiplicar el pa, i viure de gorra cada dia! Doncs no. Justificats tan sols per la fe. Aquesta és l'obra de Déu en vosaltres.

aniversaris:

17

Dimecres 18 novembre

Isaïes 50, 4-9a

Ara és la Paraula. Una paraula que convenç, que sosté el cansat; una paraula que al matí et desvetlla. Una paraula quieta, dita a cau d'orella, però irresistible. La paraula t'empeny fins a afrontar el dolor sense por. La paraula et convenç de victòria. Pares la cara a l'adversitat. Res no et pot avergonyir. Ell et defensa, és el teu advocat. Ja et poden acusar els que et volen mal. S'esfilagarsaran, es desfaran. Seran pols.

aniversaris:

Dijous 19 novembre

Joan 3,1-8. NICODEM I

Una visita calculada. Nicodem mesura els riscos. Entén que ha d'anar veure Jesús d'amagat. Ell, defensor de la llei, no ha de ser vist amb aquest fill de fuster que se la salta cada dos per tres. Seria massa compromès. Som com Nicodem. Quantes vegades anem a veure Jesús de nit! La nit del nostre cor i del nostre pensament. Ningú veu el que està passant a dins. Jesús ens vol lliures com el vent, vol que l'Esperit ens renovi. Però, ho trobem massa arriscat. Les nostres visites a Jesús són també calculades. No han de ser massa compromeses. Seria un destorb. Cal néixer de nou.

aniversaris:

Divendres 20 novembre

Joan 3,7-15. NICODEM II

Com pot ser? Jesús li diu: tu, un mestre no ho comprens? Tu un especialista, no ho saps? El Fill de l'home, no és d'aquest món. Per això no l'entenen. Ni tan sols quan parla el llenguatge dels homes. Encara menys quan diu les coses del cel. Hauràs de mirar la creu, si vols néixer de nou. Perquè en ella rebràs llibertat, seràs curat, com els qui en el desert miraven la serp d'aram. Aleshores no caldrà que facis més visites calculades. En el teu cor i el teu pensament hi haurà llum... vida eterna.

aniversaris:

Dissabte 21 novembre

Joan 3,16-21. NICODEM III

Ha estimat tant el món... Hi ha els qui creuen, i els qui no creuen. Compte! Aquesta paraula no ens autoritza a fer diferències entre els qui creuen, i els qui no creuen. Perquè les diferències no són tan evidents. Mentre estimes la foscor, mentre les teves visites a Jesús són calculades, mentre no deixes que es vegi a plena llum l'obra que ell vol fer en tu, no hi ha llum en el teu cor. Ets com Nicodem.

aniversaris:

16

Divendres 6 novembre

Marc 1,29-31

És el passatge que ens diu que Pere era casat. Però la cosa important no és aquesta, sinó el miracle. Aquest miracle ens diu essencialment tres coses: la primera, és el poder de Jesús; la segona, que Jesús no vol la malaltia; la tercera, que en el nom de Déu, la malaltia -quan Jesús hi és present- deixa de ser. Encara no és la realitat, però és un signe de la realitat final en la qual la malaltia i la mort deixen de ser.

aniversaris:

Dissabte 7 novembre

Marc 1,32-34

El passatge ens parla de la gran necessitat de la gent. Patien tota mena de mals. Acudien a Jesús com a última oportunitat. No en tenien d'altra. També ens parla de la gran misericòrdia de Jesús. Ell mai donava per acabat el seu horari de treball, mai estava massa cansat per a la feina d'ajudar els altres. Sempre a punt, disposat a servir.

aniversaris:

Diumenge 8 novembre

"Dóna'ns avui el nostre pa de cada dia"- Mateu 6, 11.

"Hi ha aquí una energia transcendental la font de la qual està en el cel i que flueix en el nostre interior quan ho desitgem. És una energia genuïna, que emprèn accions per mitjà de les nostres ànimes i els nostres cossos. Hem de demanar aquest aliment: en el moment de demanar-lo, i pel sol fet de fer-ho, podem estar segurs que Déu ens el donarà". – Simone Weil. *"Sobre el Pare Nostre"*

aniversaris:

Dilluns 9 novembre

Caiguda del mur a Berlín 1989

"Perdona els nostres deutes...". Mateu 6,12.

Hem de demanar perdó a Déu cada dia... els nostres pecats són els nostres deutes: tenim un deute d'obediència que, com a criatures, li devem al Creador. Sempre estem en deute, perquè rebem el nostre ésser i tot el que posseïm de Déu, a qui tots hem d'estimar i guardar fidelitat. Si fem en això tenim un deute amb Déu que no podem pagar. Hem de pregar cada dia al nostre Pare celestial perquè perdoni els nostres deutes, a fi de no ser condemnats, perquè siguem exonerats i gaudim d'aquesta benaurança". Matthew Henry i Thomas Scott, *Comentari sobre la Sagrada Bíblia*.

aniversaris:

13

Dimarts 10 novembre

naixement: Martí Luter 1483

“... així com nosaltres perdonem als nostres deutors”. Mateu 6, 12.

“Nótese que Dios no dice “Así como nosotros debemos perdonar a nuestros deudores”. Por consiguiente, debemos entender que quien suplique por un favor muy grande, y quien haya puesto su vida en manos de Dios, está obligado a perdonar a sus deudores. De modo que quien con sinceridad haya dicho “Hágase tu voluntad”, ha de perdonar de verdad a sus deudores o por lo menos tener la firme voluntad de hacerlo... Y después de todo, ¿qué es lo que tenemos que perdonar? No los verdaderos errores sino ¡meras frustrerías que no significan nada! Santa Teresa de Jesús (1515 – 1582) *El Padrenuestro*.

aniversaris:

Dimecres 11 novembre

Marc 1,35-39

Fixa't primer en les circumstàncies de l'hora devocional de Jesús. Ell sempre trobava temps per a les coses importants. I quina cosa és més important que la comunicació amb el Pare? En segon lloc, no accepta la popularitat. No es deixa trobar. Va a trobar els altres que el necessiten. En tercer lloc, la seva feina és la predicació i ajudar la gent.

aniversaris:

Dijous 12 novembre

Marc 1,40-45

Hi ha detalls a tenir en compte. El fet que Jesús el va tocar, un leprós! La compassió de Jesús (v 41). La seva voluntat guaridora. La humilitat del leprós (“si vols...”). El secret messiànic que exigeix Jesús i el seu trencament per part del leprós, agraït. L'èxit de la predicació. Per què?

aniversaris:

Divendres 13 novembre

naixement: Agustí d'Hipona 354

Marc 2,1-12

És digne de ser notat que la guarició del paralític és feta a partir de la fe dels amics, no de la fe pròpia (v 5). Tenim amics als quals podem ajudar per mitjà de l'oració? També hem de notar l'autoritat de Jesús (v 10). Per què, abans de la guarició del cos, Jesús parla del perdó dels pecats? (v 5)

aniversaris:

14

Dissabte 14 novembre

Marc 2,13-17

Creure és, en primer lloc, obeir. Observeu el manament de Jesús i la reacció de Leví (v 14). Creure en Crist és viure la fe enmig del món, entre “els publicans i els pecadors. La fe no ens permet d'aïllar-nos. El metge, Jesús, està sempre entre els malalts. Com vivim el nostre cristianisme? Arrecerats, o a la intempèrie? En el refugi, o en la lluita? Som cridats a viure entre la gent per ser sal i llum.

aniversaris:

Diumenge 15 novembre

Marc 9,38-41

Quina cosa pot ser més important en aquest món que expulsar dimonis? Qui ho faci, qui expulsi els dimonis de la violència, del vici, de la droga, de la guerra, etc. està fent l'obra de Crist, encara que no ho sàpiga. No som nosaltres sols els objectes de l'amor i de la providència de Déu. Ell també en té d'altres que fan la seva obra.

aniversaris:

Dilluns 16 novembre

Isaïes 42, 1-7

Volem... volen... clamen... ¡Justícia! Quina justícia? La de la terra. Justícia segrestada en les contradiccions dels homes. Pels carrers, des de les tribunes, tothom ho sent. Paraules i més paraules. Tothom parla de justícia. Demagògia. Debats. I un rerefons d'odi que no s'acaba... Ell, en canvi, no fa sentir la seva veu pels carrers, no apaga el ble que vacil·la. Perquè la seva paraula callada, quieta, és el perdó. La misericòrdia. Justícia rescatada en el sofriment de la creu.

aniversaris:

Dimarts 17 novembre

Isaïes 49, 1-6

No hi ha res, ni ningú, que quedi fora. “Escolteu els qui esteu lluny”. No hi ha racó de la terra, no hi ha racó de món, no hi ha racó de l'ànima, ni del cos, ni de l'esperit que quedi al marge. La salvació arribarà a tot arreu. Res no s'hi podrà resistir. Com a “fletxa aguda” ho ha de penetrar tot. I el preu del sofriment és molt alt. Els seus beneficis no es poden restringir a uns quants privilegiats. És llum de les nacions. Totes elles han de rebre la salvació.

aniversaris:

15